

(до днешната малка вардаджийница срѣщу хотелъ Македония). Изгърмяването на туй джепхане е потресило цѣлия градъ. То е било окончателния знакъ за изпразнуването на Сливенъ отъ турскитѣ войски. Това е станало прѣзъ нощъта, но сливенци въ олелията не разбрали сжщността на работата. Башибозуцитѣ, които били между Ст. Рѣка и Нейково, помислили, че това сж руситѣ въ Сливенъ и изпразнили Балкана.

Коледата и Новата година, които другъ пжтъ сливенци празнували съ тлѣсти прасета и вкусни „милини“ всрѣдъ бѣклици отъ „старо вино“, били прѣкарани нея година въ дивитѣ баири, всрѣдъ ледове, снѣгъ, плачове и проклятия. Но най-послѣ, познатитѣ на тѣхъ руси още отъ 1829 г. идватъ въ Сливенъ, за да се върнатъ слѣдъ година пакъ прѣзъ Дунава, но тоя пжтъ не само като побѣдители, но и като освободители. Влизането имъ въ града е било посрѣщнато съ неимовѣрна радостъ, каквато могатъ да изпитватъ хора, които малко прѣди това не сж били пощадени даже и отъ Бога . . .

Освобождаването на града (4-и януарий, срѣда, 1878 г.).

Руситѣ по диритѣ на поразенитѣ Сюлейманови пълчища, слѣдъ побѣдитѣ при Шипка, потеглятъ за Сливенъ край южнитѣ поли на Стара-Планина. Скрититѣ въ високия Балканъ сливенци ги видѣли за първи пжтъ при с. *Касъмово*, но отдалечъ не ги разпознали: едни казвали, че руситѣ идатъ, други — че това сж турцитѣ. Произвежда се нова паника въ града, до дѣто на 4-и януарий, оржжието на храбрата руска конница свѣтнало всрѣдъ самия градъ. Когато сливенци почнали да слизатъ отъ баиритѣ, побѣдоноснитѣ казаци вече развождали конетѣ си въ чаршията (между Аба-Пазаръ и „Голѣмия мостъ“.) Първата работа на зарадванитѣ граждани била да поздравятъ освободителитѣ кой съ какво може и както знае. „Бакрачи“ съ вино се лѣяло на площада, дѣто руситѣ тъкмо слѣдъ половинъ вѣкъ отсжствие стжпватъ отново, като истински освободители.

Командантътъ на влѣзлата въ града руска войска е билъ посрѣщнатъ най-тържествено отъ гражданитѣ, начело съ духовенството. Поетътъ и учитель *Добри Чинтуловъ* е държалъ по случая рѣчь, трогателнитѣ слова на която разплакали самия командантъ.¹⁾

¹⁾ Вижъ Сборникъ Добри П. Чинтуловъ, стр. 227; сжщо сп. „Лялка“ (кн. VII, 1884 г., Варна, издавано отъ Илия Блъсковъ). Тамъ датата е 3-и януарий 1878 г., но както ще се види, тя е погрѣшна.

Съ пристигането на руситѣ, сливенци, които до тогасъ носѣли фесове, почнали да ги кжсатъ единъ другъ прѣдъ очитѣ на засмѣнитѣ братушки. Дошлиитѣ въ Сливенъ първи руски войници били отъ драгунитѣ на майоръ Кардашевски и влѣзли въ града прѣзъ с. Джумалий.